

דרכים לקראת מילאנו, בירת איטליה המודרנית, התעשייתית. מי לא ראה אותה בסרטים — שופעת תנועה, רועשת, מודרנית? המכוניות הקטנה נבלעת חיש מהר בזרם התנועה. פועלים ממהרים לעבודה. חשמליות, אוטובוסים, מכוניות פרטיות. הכל נע לקראת המרכז. והנה פלא ארכיטקטוני העוצר את הנשימה: הדואומו, כנסיית הפאר, אחת משלוש הגדולות ביותר באירופה, ארמון שצץ מתוך ספריהאגדה. לא הרחק משם: קאסטליו ספורצסקה, מיבצר אדיר, גם הוא מימי הביניים. דרוש קפה, ובאופן דחוף. מחנים את האוטו באחת הפינות, יושבים באחד מבתי האספסופים המודרניים הבלתיספורים. עם הקפה והלחמניה, חוזר כוחהחיים. ועם כוחהחיים, הציון לקנות דברים בחנויות שהפכו את מילאנו למפורסמת אפילו בישראל. לזווית יוצאות העיניים. מטריה, העולה ברחוב דינגנוף 35 לירות, עולה כאן 1000 לירות — ארבע ל"י. סוודרים עולים כאן כשליש ממחירם בארץ. הולכים מחנות לחנות, מסתכלים, משוחחים בצרפתית, בגרמנית, אפילו באיטלקית. אין הרבה זמן. בכל מילאנו אין זוג נעלים זמש בצבע בורדו, שיתאים לארנק של זיה. מסתפקים בכמה אגסים הנוספים מיץ, וזרקים מבט אחרון בבנייניפאר המודרניים, מעין מהדורות קטנות אך יפות של מגדליהשחקים של ניויורק, מבנים פונקציונליים של בטון וזכוכית, שילוב מופלא של יופי ותועלתיות. סגנונם מעיד על כל הבניינים האלה שנבנו בשנים האחרונות, בגל של שיגשוג ובנין, המעמיד בכל את ישראל הרחוקה. ישראלים רגילים לדבר ברחמים על איטליה הקטנה והנחשלת. הם שוכחים כי איטליה גדולה מישראל פי 15, ואוכלוסייתה פי 25, שחלקה הצפוני הוא ענק תעשייתי שופע מרץ, המתקדם בצעדים הימים לענק. מילאנו אינה מעוררת רחמים, רק התפעלות וקנאה.

הדרך חזרה, הפעם לאור היום, נהדרת. נוף אינסופי של ירק ועצי שלכת, עיירות בלתי ספורות השולחות באווה השמימה את מגדליהן היפים. באמצע מפליטה זיה קריאהאימה: היא שמה לב שהנהג עצם את עיניו ונוהג בשינה. עוצרים, שותים קפה כפול, מתחלפים, מגיעים בשלום לגשר הארוך המחבר את חוציה ליבשה.

מרחמת הספאגטי

בארי, אחרי וונציה, היא כמו עקרון אחרי ירושלים. סתם עיר נחמדה, עם כמה כנסיות יפות והמבצר של הקיסר פרידריך השני, שהיה גם מלך ירושלים בימי הצלבנים. (שוב צלבנים. מרדוס ועד דוברובניק, מוונציה ועד בארי, אי אפשר לברוח מהם. הם אחרו את ארץ ישראל עם חופי הים התיכון, וכך הגשימו את החלום של שמעון פרס). בבארי חגגה זיה בינדר את נצחונה העיקרי. כאשר עברה ברחוב הראשי, בחברת בן לזיה, נעצרה התנועה בעיר. הזבנים נזעקו מן החנויות הסמוכות. הנשים הפנו את הראשים. תהלוכה של עשרות צעירים אלגנטיים, שלא היתה להם תעסוקה נראית לעין, ליתה אותה. קריאות של קיי בלה (כמה יפה!) הומטרו עליה מכל צד, וגברים במכוניות נעצרו באמצע הכביש כדי שלא להחמיצה.

אחרי תהלוכה כזאת, בא תיאבון. שום מסעדה לא נראתה באופק. בסוף, מרוב יאוש, נכנסים למסעדה שנראתה יקרה מאד. במרכזו עמד שולחן אדיר, מכוסה דיגים, שבלולים וסאלטים. לאורך הקירות המכוסים בקורות עץ ישבו הסועדים, כולם גברים שנראו כמנהלי חברות מבנייהמשרדים הסמוכים.

מלאכתהאכילה הואטה במידה ניכרת מרגע כניסתה של זיה. אחדים שלחו מבטים מעל לעתונתם, אחריהם לא סרחו אף להחזיק בעתון. גבר צעיר אלגנטי ויפהתואר, שרגלו האחת היתה נתונה בגבס, הסתכל בה בהערצה כה מחמיאה, עד שזיה נאלצה לחייך בחזרה. ההערכה הכללית הפכה במהרה לשעשוע ציבורי. קהל הסועדים הסתכל במתיחות גוברת והולכת אחרי קריאתנים דרמטי, שהתפתח בין זיה לבין מנתספאגטי עצומה על צלחתה. הספאגטי פשוט סירב להגיע אל פיה.

חיכוך של הצעיר בעל רגליהגבס הגיע לממדי צחוק לבבי. גם האחרים מחייכים. לבסוף קוראת זיה למלצר, המחייך גם הוא, כדי שילמד אותה את מלאכת הטיפול באיטריית המרדניות. הודות לשיעור זה, שניתן ברצון ובחן, ובעזרת דוגמתו האישית של קציןהמשטרה הגבוה בשולחן הסמוך, מושלמת המלאכה.

גם הפטרונה, בעל המסעדה, שם לב כי זיה הפכה את לקוחותיו המתבודדים לקהל מגובש. אחרי תום הארוחה, שנמשכה כשעה וחצי, הוא בא בעצמו אל השולחן, כשהמלצר הקטן מוזנב אחריה עם בקבוק אדיר של יין אדום. הפטרונה רוצה לשותות לחיים עם העלמה היפהפיה ובןלזיה. גם קציןהמשטרה הגבוה והצעיר, ששאל קודם את המלצר אם העלמה היא צרפתייה (המלצר שואל את העלמה, כי אין זה מנומס שהקצין ישאל את העלמה עצמה, בהעדר היכרות רשמית), מרים את כוסו.

בארי, שערה של איטליה אל המזרח (ולשעבר תחנתההסתה העיקרית של מוסוליני לקהל הערבי, נגד בריטניה והציונות), שותה לחיי מלכתהמים של ישראל.

אהבה בפומפיה

בין בארי ואתונה עוסקים כל הישראלים רק בנושא אחד: מי קנה מה, וכמה זה עלה. הנוסעים שהשתתפו בסיום המודרך לרומא חזרו עמוסים. נוסע אחד אף הביא את קניותיו במכונית מיוחדת. קציני האוויה טוענים, בחיוך, כי האוויה שקעה במים בחצי מטר נוסף, בגלל תוספת המשא.

כל ישראלי קיבל 120 דולר במטבע זה, בעזבו את הארץ. אם לזון לפי קניותיהם של כמה נוסעים, אפשר להגיע רחוק מאד בסכום זה. מנהלהמשק של האוויה טוען כי מומחה זה אמר לו כי המטבע הקשה ביותר בעולם הוא הדולאר הישראלי. כי הישראלי יכול כנראה לקנות בדולאר רשמי את אשר אין האחרים יכולים לקנות בעשרה דולארים.

זהו הנס הכלכלי השני של השיט — פרט למחיר הזול (325 ל"י) של השיט עצמו. חלק מן הנוסעים כבר חולם על השיט הבא של אותם מארגנים, באפריל הבא, לברצלונה, מונטה קרלו, ניצה ונאפולי.

אחדים מן הנוסעים הביאו לא רק קניות, אלא גם רשמים. עולה על כולם עליוה גרוס, שהיא עדיין שיכורה ולא מיי. בפומפיה התאהב בה המיריך האיטלקי, צעיר בשם אני טוניו, ועליוה עדיין סהרורית קצת מאהבה זו, שנמשכה בדיוק שעה אחת, לאור השמש.

אתונה מכויבה במקצת. זיות נסעה לאקרופוליס באוטובוסשאסון, שהיה מלא במידה שאפילו דן לא היה מרשה לעצמו. האקרופוליס עצמו דומה בדיוק לתמונת שלו, ובעיר הכל סגור בגלל חג לאומי.

הראקליון, למחרת היום, מעניינת הרבה יותר. במרחק קטן מבירתכרתים נמצאות החפ"י רות של קנוסוס, העיר הכריתית האגדית מתקופת מינוס, ששחזרה בחלקה. המלכות עוקבות בעין אחרי אופנת הגבורות מלפני 4000 שנה, כפי שהיא מתגלה בתמונות שש" תמרו להפליא, על שלל צבעיהן, על קירות הארמון העתיק. אופנה מעניינת: שמלה עם שרשרת ארוכה, היורדת עד לארץ, אך המשאירה את החזה גלוי. שימו לב, מתכנני משכית.

הראקליון היא התחנה האחרונה לפני חיפה. יש צורך להוציא את הדולארים האחרונים. בהזדמנות חגיגית זו נותנת בתיה בנדיקט לשתי חברותיה הפגנה עילאית של כשרונה לעמוד על המקו.

השיטה היא משוטת. המוכרת אומרת את המחיר, למשל 60 דראכמות. בתיה קובעת כאחת נפשה מחיר משלה. 30 דראכמות. המוכרת נשבעת, נאנחת, מיבבת. מזרידה ל"י 55 דראכמות. בתיה אומרת 30 דראכמות. המוכרת מחייכת, אומרת 50 דראכמות. בתיה אומרת 30 דראכמות. בסוף מקבלת בתיה את הסחורה ב"י 30 דראכמות, או יוצאת.

יש מוכרים שאינם מאמינים שבתייה יוצאת באמת. אולם בתיה אינה מפנה את ראשה אחורה. מוכר מסכן אחד רדף אחריה בשוק במשך למעלה מחצי שעה, עד שמצא אותה שוב וסחב אותה בחזרה לחנות. הוא מכר לה שני ארנקים — במחיר שלה. כמובן,

הרגשה נהדרת, להיות בארץ זה בלי פרוטה שחוקה אחת בכיס. זיות רוקדת ברחוב הריק המוביל לנמל.

זאצאציה.

בפריז
בלונדון
בניו יורק

הסוסציה
האחרונה:

ברק פנינים על השפתיים

שפתותייך תהיינה חיוניות
יותר עם השפתון החדש

Kissable Pearl

תוצרת ת"א - תוצרת מעולה

שינוי כתובת -

המינוי המחשבה את כתבתו, מתבקש להו" דיע על כך למחלקת המינויים שבועיים מראש, כדי לחנוע עיכובים בחשלו.

דגל

שטוחה

עגולה

שתיה באריזה כפולה

20 סיגריות 280 כ"ר